

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΑΥΤΩΝ ΠΟΥ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΕΞΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΜΑΣ

Αποτελούμε μια ομάδα νέων ανθρώπων οι οποίοι έχουμε καταλάβει από τις 3 Ιανουαρίου του 1994 το από δεκαετίας εγκατελειμένο κτίριο της οδού Κρίσπου 7 στην Άνω Πόλη.

Το σπίτι αυτό χτίστηκε από τούρκο αξιωματούχο το 1898 και εκτός από κατοικία χρησιμοποιήθηκε για ένα διάστημα και ως κατάλυμα προσφύγων το 1922. Μέχρι το 1987 λειτουργούσε ως σχολείο και από τότε παρ' όλο που έχει κριθεί διατηρη-τέο παρέμεινε άδειο και παρατημένο στην εγκατάλειψη μέχρι την στιγμή που έγινε η κατάληψη. Η βίλλα ΒΑΡΒΑΡΑ, όπως ονομάστηκε από τότε το κτίριο αυτό, έχει γίνει χώρος έκφρασης, κοινωνικού λόγου και δημιουργίας για την πόλη της Θεσ/νίκης.

Λειτουργεί ως χώρος αναφοράς και συνεύρεσης για τους ανθρώπους που παρευρίσκονται και συμμετέχουν στις εκδηλώσεις και συζητήσεις που οργανώνονται, στις βιντεοπροβολές και στις λειτουργίες της δανειστικής βιβλιοθήκης, του θερινού κινηματογράφου, του βιβλιοδισκοπωλείου και του καφενείου - bar. Στεγάζεται επίσης στο σπίτι μας χώρος εργαστηρίου κοσμημάτων καθώς και δωμάτιο φιλοξενουμένων.

Ζούμε με βάση τις αρχές της αυτοοργάνωσης με ισότιμες σχέσεις μεταξύ μας και με την χαρά της δημιουργίας να μας τροφοδοτεί. Οι αποφάσεις μας λαμβάνονται από την γενική συνέλευση του σπιτιού και κάθε πρόταση που απευθύνουμε προς την κοινωνία πηγάζει από την εμπειρία της καθημερινότητάς μας.

Ο λόγος που μας έκανε να αποφασίσουμε πριν 2 χρόνια να καταλάβουμε το κτίριο αυτό είναι η κατανόηση των αδιεξόδων που μας δημιουργεί αυτή η πόλη περι-ρίζοντάς μας αποξενωμένους και αποκομμένους μέσα σε πολυκατοικίες κλουβιά. Θέλαμε και θέλουμε να ανακαλύψουμε έναν πιο ανθρώπινο τρόπο ζωής και το πετύχα-με. Η άμεση σχέση των ανθρώπων μεταξύ τους, η άμεση επικοινωνία, οι ισότιμες και χωρίς ιεραρχία απόπειρες εμπιστοσύνης πλάθουν το δικό μας όνειρο τη δικιά μας ουτοπία. Αρνούμαστε τον ωχαδερφισμό και την απάθεια που αυτή η κοινωνία μας επιβάλλει, αρνούμαστε την εμπορευματοποίηση των αναγκών μας για στέγη, δια-σκέδαση και επικοινωνία.

Η ΣΤΕΓΗ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ

Η στέγη είναι βασική ανάγκη για κάθε άνθρωπο. Παρ' όλα αυτά η στεγαστική πολι-τική που ακολουθείται επιτρέπει την απελευθέρωση των τιμών των ενοικίων στα ύψη κάνοντας προβληματική την ζωή του καθένα από εμάς που αναγκάζεται να ξο-δέψει παραπάνω από το μισό του μισθού του για να πληρώσει το νοίκι του σπιτιού που αυτός και η οικογένειά του μένει. Είναι η πολιτική αυτή που επιτρέπει τις εξώ-σεις και τους διωγμούς των κατώτερων οικονομικών τάξεων είτε με την αύξηση του κόστους ζωής και των ενοικίων είτε ακόμα με κατεδαφίσεις παραγκουπόλεων. Ενώ την ίδια στιγμή ουσιαστικά νομιμοποιεί τις αυθαίρετες βίλες με το να τις εν-τάσει στο σχέδιο πόλεως ακόμα και εαν για αυτό απαιτείται καταστροφή ζωνών πρασίνου (οικισμός Κισσός).

Την ίδια στιγμή βρίσκονται εκατοντάδες άδεια σπίτια στην πόλη της Θεσ/νίκης. Στην γειτονιά μας την Άνω Πόλη από τα άδεια σπίτια που βρίσκονται εκεί 50 είναι διατηρητέα. Οι ιδιοκτήτες και ο δήμος τα αφήνουν να καταρεύσουν από την φθορά του χρόνου, έτσι όταν αυτά αποχαρακτηριστούν να πουληθούν ως οικοπέδα για πο-λυτελείς πολυκατοικίες, αποδίδοντας εκατομύρια σε ιδιοκτήτες και εργολάβους. Αποτέλεσμα αυτού είναι η όξυνση του στεγαστικού προβλήματος και η αύξηση του κόστους ζωής για την πλειοψηφία του πληθυσμού της Θεσ/νίκης.

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΜΕΤΑΛΕΥΣΗ ΜΑΣ

Εν όψει της πολιτιστικής πρωτεύουσας έχουν ειπωθεί πολλά και έχουν δοθεί με-γαλόστομες υποσχέσεις όσον αφορά την αξιοποίηση διατηρητέων κτιρίων και την κατασκευή έργων ανάπτυξης. Μας λένε όλο και πιο πολύ ότι η Θεσ/νίκη πρέπει να πάρει την μορφή μιας σύγχρονης ευρωπαϊκής μεγαλούπολης. Φαίνεται από τα δημο-σιεύματα των εφημερίδων και τις εξαγγελίες τους ότι δίνουν μεγάλη σημασία στην αναγκαιότητα της αποδοχής και συναίνεσης των Θεσ/νικίων για την υλοποίηση των σχεδίων τους.

Δεν είναι τυχαίο ότι η επιλογή της Θεσ/νίκης ως πολιτιστική πρωτεύουσα συμπίπτει με την αναγνώριση της ως οικονομική δύναμη και σταυροδρόμι των Βαλκανίων. Η προσέλκυση κεφαλαίων και επενδύσεων και η εξυπηρέτηση των συμφερόντων των αφεντικών είναι ο μόνος σκοπός. Τα μεγάλα έργα που υποτίθεται θα γίνουν δεν είναι τίποτα άλλο από μια καλογουλισμένη βιτρίνα που θα προσελκύσει το ξένο κεφάλαιο και θα εξασφαλίσει την συναίνεσή μας. Για να κινείται το κεφάλαιο ομαλά και να μην τρομάζουν οι τσέπες των επενδυτών είναι απαραίτητο η Θεσ/νίκη να έχει πρόσωπο καθαρό απαλλαγμένο από κάθε τι "άσχημο" και "διφορετικό". Η ενίσχυση των σωμάτων αστυνομίας με την κατασκευή "πρότυπων" τμημάτων και με την έντονη παρουσία περιπολιών στο κέντρο είναι μόνο η αρχή. Χαρακτηριστικό είναι το έργο των τελευταίων το οποίο στην ουσία είναι να απαλλάξουν την Θεσ/νίκη από τους βιοπαλαιστές μικροπωλητές και πιτσιρικάδες κουλουρτζήδες δίνοντας έτσι ένα δυνατό χτύπημα στην παραοικονομία της χώρας μας! Η απόλυτη αστυνόμευση θα εξασφαλίσει την ησυχία νεκροταφείου στην κοινωνία και την πλήρη απουσία κοινωνικής άμυνας.

Η δημιουργία ενός ισχυρού εμπορικού κέντρου το οποίο θα φιλοξενεί μόνο την αγορά, τράπεζες και γραφεία προβάλλεται ως απαραίτητη. Για το λόγο αυτό το εργατικό δυναμικό θα μεταφερθεί στα περίχωρα της πόλης. Θα του εξασφαλισθεί όμως η γρήγορη μετακίνηση του με την δημιουργία ενός σύγχρονου συστήματος συγκοινωνιών από τον τόπο κατοικίας του στον τόπο εργασίας του.

Όσοι πιστεύουν ότι από τις τσέπες των αφεντικών που θα φουσκώνουν θα περυσίσει έστω και ένα ψίχουλο για εμάς είναι γελασμένοι. Η σκληρή πραγματικότητα της καθημερινότητας και του συνεχούς αγώνα για επιβίωση είναι τόσο έντονη στις ζωές μας που δεν χρειάζεται να επιχειρηματολογήσουμε παραπάνω για να πούμε ότι μέρα με την μέρα το μέλλον για το μεγαλύτερο κομμάτι της κοινωνίας θα είναι μόνο χειρότερο.

Στην κατάληψη που ζούμε έχουμε εγκαινιάσει εδώ και δυο χρόνια ένα νέο τρόπο ζωής όπου ενθαρρύνουμε την εθελοντική εργασία - δημιουργία, την συλλογική αντιμετώπιση των προβλημάτων μας και την αυτοοργάνωση της καθημερινότητάς μας. Σε εμάς δεν χωρούν τα σχέδια τους για έλεγχο και κέρδος. Ο λόγος και η ύπαρξη μας είναι επικίνδυνα γιατί καταδικνέουν την σαθρότητα των θεσμών τους. Για αυτό τον λόγο εάν και υπήρχε πλήρης αδιαφορία στο παρελθόν για αυτό το κτίριο τώρα ο δήμος και ο οργανισμός πολιτιστικής πρωτεύουσας προτίθενται να το αγοράσουν. Για αυτό το λόγο βοηθούμενοι από τα τοπικά ΜΜΕ σκοπεύουν στην δημιουργία εντυπώσεων για την αναγκαιότητα αξιοποίησης του εν όψει του '97. Και για αυτό το λόγο στο πρόσφατο δημοσίευμα της Μακεδονίας στις 26/8/95 ο δήμαρχος Θεσ/νίκης ζήτησε από το ΥΠΕΧΩΔΕ και το υπουργείο εσωτερικών χρήματα μόνο για την αγορά του κτιρίου όπου στεγαζόμαστε με σκοπό προφανώς να πάψει την ύπαρξη μας και όχι την αξιοποίηση του όπως αυτός επικαλείται και αυτό γιατί εάν είναι έτσι τότε γιατί δεν προχωράνε οι εργασίες για την αξιοποίηση της Βίλλα Μπιάνκα και της Μονής Λαζαριστών καθώς και δεκάδων άλλων διατηρητέων που βρίσκονται ήδη στην ιδιοκτησία του δήμου.

Δεν είμαστε διατεθειμένοι να αφήσουμε ότι παλαίψαμε και εργαστήκαμε σκληρά γι' αυτό. Η κατάληψη Βίλλα Βαρβάρα δεν έχει ολοκληρώσει ακόμα το έργο της που έχει αρχίσει εδώ και δυο χρόνια τώρα. Σκοπεύουμε στην δημιουργία περισσότερων ζωντανών κατειλημμένων κτιρίων τα οποία θα αυτοδιαχειρίζονται από τους ανθρώπους που θα μένουν σ' αυτά ή από επιτροπές γειτονιάς.

- ΤΑ ΑΔΕΙΑ ΣΠΙΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΣΤΕΓΟΥΣ .
- ΣΤΗΡΙΞΤΕ ΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ .
- ΖΩΗ ΟΧΙ ΕΠΙΒΙΩΣΗ .

Αυτοδιαχειριζόμενο , Πολιτιστικό
Κοινωνικό Κέντρο
Κατάληψη Βίλλα Βαρβάρα